

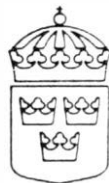
Motion till riksdagen

1989/90:K207

av Gullan Lindblad och Per Stenmarck

(båda m)

Anslutningen till politiskt parti

Mot.
1989/90
K207-213

Kollektivanslutningen av LO-medlemmar till det socialdemokratiska partiet har varit och är en skamfläck i en politisk demokrati.

Frågan om kollektivanslutning har behandlats av riksdagen många gånger och riksdagen har vid flera tillfällen uttalat att kollektivanslutning inte bör förekomma. Ändå har den fortsatt.

Debatten om kollektivanslutning blev till sist "en kvarnsten" för socialdemokraterna och LO och den socialdemokratiska partikongressen beslöt hösten 1987 att kollektivanslutning kan tillämpas längst fram till den 1 januari 1991. Beslutet var emellertid något av en kosmetisk åtgärd. Det kommer att införas helt nya anslutningsbegrepp som starkt påminner om gamla anslutningsformer. En facklig organisation kan på två sätt vara medlem i SAP. Därmed tvingas fackligt anslutna att kollektivt vara med och stödja det socialdemokratiska partiet. Det är uppseendeväckande att avgiften för en individuellt ansluten medlem helt eller delvis skall kunna betalas av den fackliga organisationen.

En utveckling där juridiska personer kan bli medlemmar i ett politiskt parti är närmast att gå ur askan i elden. I ett sådant fall får den enskilde inte ens reservationsrätt! Samtidigt som den enskilda människan utsätts för ett rättsövergrepp förstärks de korporativa dragen i vårt samhälle.

Varje parti som arbetar för den enskilda människans frihet och rätt måste förhindra politiska anslutningsformer som de skisserade.

Det bör ankomma på utskottet att utforma erforderlig lagtext.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar att enskild person får antas som medlem i en politisk sammanslutning endast genom egen ansökan.
2. att riksdagen beslutar att fristående organisation inte får anslutas till politiskt parti.

Stockholm den 12 januari 1990

Gullan Lindblad (m)

Per Stenmarck (m)

1